

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 55.105/3
van 23 januari 2014

avis 55.105/3
du 23 janvier 2014

over

sur

een ontwerp van ministerieel
besluit 'houdende diverse
bepalingen inzake accijnzen'

un projet d'arrêté ministériel
'portant des dispositions
diverses en matière d'accise'

Op 20 januari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit 'houdende diverse bepalingen inzake accijnzen'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jan SMETS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 januari 2014.

*

Le 20 janvier 2014, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté ministériel 'portant des dispositions diverses en matière d'accise'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 21 janvier 2014. La chambre était composée de Jan SMETS, conseiller d'État, président, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Kaat LEUS, conseillers d'État, Jan VELAERS et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jan SMETS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 23 janvier 2014.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

“uw diensten zich reeds ten gronde hebben uitgesproken over het ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen inzake accijnzen (*cfr.* advies 54.417/3 van 5 december 2013) en dat een aangepast ontwerp van koninklijk besluit werd onderworpen aan het advies van uw diensten.

Bovendien dringt een snelle inwerkingtreding van dit uitvoeringsbesluit van de wet van 17 juni 2013 houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling en van het koninklijk besluit houdende diverse bepalingen inzake accijnzen zich op, teneinde de rechtszekerheid niet aan te tasten en teneinde dit besluit alsnog binnen een aanvaardbare termijn na het aannemen van de wet in werking te laten treden.”

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

2. Opdat een vraag om advies te geven binnen een termijn van vijf werkdagen ontvankelijk zou zijn, moet het spoedeisende karakter ervan in de adviesaanvraag met bijzondere redenen worden omkleed (artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State).

Er dient in dit verband aan te worden herinnerd dat de wetgever, door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, tot uiting heeft gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke, werkelijk spoedeisende gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uiterst korte termijn en dat hij geoordeeld heeft dat als de adviesaanvragers die procedure te frequent zouden aanwenden, de werking van de afdeling Wetgeving daardoor zou worden verstoord; de Raad van State zou zelfs in de onmogelijkheid kunnen verkeren om de werkelijk spoedeisende zaken met de nodige zorg en de gewenste spoed te behandelen, alsook de zaken waarvoor de adviesaanvrager op grond van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State gevraagd heeft dat een termijn van dertig dagen wordt nageleefd.¹

3. De aangehaalde motivering bevat geen pertinente en voldoende concrete gegevens die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen). Inzonderheid blijkt niet waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van die wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

¹ Adv.RvS 42.186/AV van 6 februari 2007 van de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State (*Parl.St.* Senaat 2006-07, nr. 3-1054/2, 2).

Dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds eerder een advies heeft verleend over een ontwerp dat als rechtsgrond wordt ingeroepen voor het ontworpen besluit en dat een aangepaste versie van dat ontwerp opnieuw om advies werd voorgelegd (adviesaanvraag 55.104/3), heeft op zich geen uitstaans met de spoedeisendheid van de adviesaanvraag.² Voor zover met de verwijzing naar dat ontwerp zou worden bedoeld op het gegeven dat voor adviesaanvraag 55.104/3 de spoedeisendheid werd ingeroepen, volstaat het vast te stellen dat die spoedeisendheid niet werd aanvaard in advies 55.104/3, dat heden eveneens wordt gegeven.

Voorts wordt het argument dat een snelle inwerkingtreding van het te nemen besluit noodzakelijk is, teneinde de rechtszekerheid niet aan te tasten, niet geschraagd door enig concreet gegeven, zodat het evenmin de spoedeisendheid van de adviesaanvraag kan gronden.

Ten slotte staat het vragen van een advies met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State een snelle inwerkingtreding van het te nemen besluit niet in de weg, nu ook door een beroep te doen op die procedure wordt gewaarborgd dat op relatief korte termijn een advies wordt verleend. Er wordt in dit verband niet aangetoond dat het onontbeerlijk is dat het te nemen besluit vroeger in werking treedt dan mogelijk zou zijn wanneer de procedure bedoeld in de zo-even genoemde wetsbepaling wordt toegepast.

4. Uit wat voorafgaat volgt dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

² Het eerdere advies dateert overigens reeds van 5 december 2013. Door pas op 20 januari 2014 een nieuwe adviesaanvraag in te dienen, lijken de stellers van de thans om advies voorgelegde ontwerpen de spoedeisendheid van de adviesaanvragen alvast zelf te relativiseren.

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance que

« uw diensten zich reeds ten gronde hebben uitgesproken over het ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen inzake accijnzen (*cfr.* advies 54.417/3 van 5 december 2013) en dat een aangepast ontwerp van koninklijk besluit werd onderworpen aan het advies van uw diensten.

Bovendien dringt een snelle inwerkingtreding van dit uitvoeringsbesluit van de wet van 17 juni 2013 houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling en van het koninklijk besluit houdende diverse bepalingen inzake accijnzen zich op, teneinde de rechtszekerheid niet aan te tasten en teneinde dit besluit alsnog binnen een aanvaardbare termijn na het aannemen van de wet in werking te laten treden ».

*

RECEVABILITÉ DE LA DEMANDE D'AVIS

2. Pour qu'une demande d'avis dans un délai de cinq jours ouvrables soit recevable, le caractère urgent doit être spécialement motivé dans la demande (article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État).

À cet égard, il convient de rappeler que le législateur, en exigeant que les demandes d'avis dans les cinq jours ouvrables soient « spécialement » motivées, a voulu que ce délai, extrêmement bref, de communication de l'avis ne soit sollicité que dans des cas exceptionnels, réellement urgents, et qu'il a considéré que, si les demandeurs d'avis devaient recourir de manière trop fréquente à cette procédure, le fonctionnement de la section de législation en serait perturbé ; le Conseil d'État pourrait même se trouver dans l'impossibilité de traiter avec le soin nécessaire et la célérité voulue les affaires réellement urgentes, ainsi que celles pour lesquelles le demandeur d'avis, se fondant sur l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État, a demandé de respecter un délai de trente jours¹.

3. La motivation invoquée ne comporte pas d'éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de cinq jours ouvrables). Il n'apparaît pas, notamment, pourquoi, au moment de la demande d'avis, il ne pouvait pas être recouru à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de trente jours).

Le fait que le Conseil d'État, section de législation, a déjà rendu par le passé un avis sur un projet qui est invoqué à titre de fondement juridique de l'arrêté en projet et qu'une

¹ Avis C.E. 42.186/AG du 6 février 2007 de l'assemblée générale de la section de législation du Conseil d'État (*Doc. parl., Sénat, 2006-07, n° 3-1054/2, 2*).

version adaptée de ce projet a de nouveau été soumise pour avis (demande d'avis 55.104/3), est en soi sans rapport avec l'urgence de la demande d'avis². Dans la mesure où la référence à ce projet viserait le fait que l'urgence a été invoquée pour la demande d'avis 55.104/3, il suffit de constater que cette urgence n'a pas été admise dans l'avis 55.104/3, qui est également donné ce jour.

Par ailleurs, l'argument selon lequel une entrée en vigueur rapide de l'arrêté envisagé est nécessaire afin de ne pas nuire à la sécurité juridique, n'est corroboré par aucun élément concret, de sorte qu'il ne peut pas non plus fonder l'urgence de la demande d'avis.

Enfin, la demande d'avis en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État ne s'oppose pas à une entrée en vigueur rapide de l'arrêté envisagé, dès lors que le recours à cette procédure garantit qu'un avis soit donné dans un délai relativement court. À cet égard, il n'est pas démontré qu'il est indispensable que l'arrêté envisagé entre en vigueur à une date antérieure à celle qui serait possible si la procédure visée dans la disposition légale précitée est appliquée.

4. Il résulte de ce qui précède que la demande d'avis n'est pas recevable.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jan SMETS

² Au demeurant, l'avis antérieur cet avis date déjà du 5 décembre 2013. En n'introduisant une nouvelle demande d'avis que le 20 janvier 2014, les auteurs des projets actuellement soumis pour avis paraissent eux-mêmes déjà relativiser l'urgence des demandes d'avis.